

דברי הכפר

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף: הנה

אביך חולה.

ויקח את שני בניו עמו, את מנשה ואת אפרים.

ויגד ליעקב ויאמר: הנה בנך יוסף בא אליך.

ויתחזק ישראל וישב על המיטה.

ויאמר יעקב אל יוסף:

אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויכרך

אותי. ויאמר אלי - הנני מפרך והרבייתך ונתתיך

לקהל עמים, ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך

אחוזת עולם. ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ

מצרים לי הם, אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו

לי.

(בראשית פרק מ"ח, 1-5)

מספר 799

ט"ו בטבת תשמ"ג

31 בדצמבר 1982

כפר הנשיא

מה נשמע?

2

= לחברינו ראי וסטיב (סקס), המתחננים בניכר של מלברן-אוטרליה ביום א' הבא (2.1.83), מזל טוב מקרב לב מכל בית כפר הנשיא.

שמענו שנציגינו אהוד, רפי פ. ודורי יופיעו בחליפות של ממש, כמה שצריך! אז שפע ברכות לכולם ומחכים בקוצר רוח לראות את הזוג הצעיר שוב בנינו.

ברכות היקלטות מהירה וחלקה לאלינוע נאי, המתגייסת בימים אלה.

= למורה, עם נטיעתה לדרום-אפריקה לזמן קצר, נסיעה טובה ובילוי נעים.

= נפתח, בשעה טובה, מועדון חדש למתנדבים - במקלט ע"י בנינו האולפן. מועדון זה נמלא פונקציה חשובה מאוד, כי עד עכשיו, במשך כל השנים, לא היה למתנדבים שלנו מקום ראוי שבו הם יכולים לבלות בערבים וכו'. מה שחסר עדיין, זאת טלוויזיה. מי שיש לו מקלט שחור-לבן "ספיייר" או יודע היכן אפשר להשיג כזה (זול), מתבקש להתקשר עם קרול ל.

= שינויים ועוד שינויים במרכז הציבורי!
סוף סוף נכנסו לפעולה 2 תאי הטלפונים הציבוריים, בשיטת ה"נראה אך לא נשמע" מבחני.

יש מקומות חנייה חדשים לצי האופניים שלנו ובאופן מיסטורי נעלמים לאט-לאט כל הכסאות המתקפלים לאי-שם ומפנים מקום לתלייה נוספת של מעילי חורף, מטריות ושאר ירקות.

הבלגן המאורגן חגג בימים שהוציאו את ידידנו הקשיש - הדלפק -מן הפרוזדור. כל המומחים עמלו יומם וליל, ובזמן כתיבת שורות אלה העבודה עדיין בעיצומה.

= בימים אלה התקינו טלפון גם במשרד האולפן. לכל המעוניינים - יעל מוטרט שהמספר הוא 990 (32).

= אחרון אחרון חביב - איחולי החלמה: לאיזק השוכב בבית עם נקע ברגל; לגבי אורן ושוש ס. בבית-חולים צפת; ולאיזי ד., שמקבל קהל בחדר-החולים.

שבת שלום - ושנת 1983 שמחה!

אלזה

נ.ב. טלפונים נוספים יש גם ב-

מחסן הבגדים 988 (2)

מרכולית 987 (1) (אפשר להזמין גלידה טלפונית??)

נגריה 989 (3)

3/8 הסמיון - חומר החמור

שמחתי על האפשרות להשתתף בסמינר ה"מתבגרים" (גיל הזהב) כמו בכל דבר כזה, אפשר לשמוע ולהחליף דיעות עם חברים שאין איתם קשר של יום-יום. לנושאים שנגענו בהם - באמת רק "נגענו" - הוקדש יום וחצי של "כותרות". בזמן קצר כזה אי-אפשר לעשות יותר. זה היה "מנה ראשונה". לפעמים מישו אמר דברים על עצמו, על מחשבותיו וכו', שפתחתי עיניים, כי לא חשבתי עליו כך. מעניין כמה שאפשר לחיות באותו מקום ולא להכיר. זה נתן לי חומר למחשבה.

לדעתי אנו צריכים להמשיך לדבר על נושאים לפי סדר. ולמי שלא היה סמינר צריך לארגן עוד סמינר (לפי הנסיון של הראשון).

בסיום אמרתי, שאחרי שהוועדה עבדה במשך כשנה, לא ראינו או שמענו הרבה ממנה. והם (הוועדה) עסוקים ונהנים. אבל כשדיברתי עם כמה מחברי הוועדה אחר-כך, הסבירו לי שלוועדה אין תקציב ושתפקידה הוא להעביר בקשות ורעיונות ל"כתובה הנכונה". אבל כשעניינים מגיעים לוועדה מסוימת שהיא הכתובה לנושא מסוים - אין תקציב.

לכן, למען קידום כל הדיעות והרעיונות שלנו וכל הרצון להתקדם, אנו צריכים למצוא את הדרך לשיתוף פעולה עם הוועדה (זה שטח חדש ולא מוכר לנו). מספר לא קטן של חברים כבר עברו את גיל ה-60, ובעוד 5 שנים 83 חברים יהיו מעל לגיל זה. כל מוסד וכל ועדה במשק חייבים לעזור לוועדה זו, אחרת חלק מהחברים "יאחרו את הרכבת".

*

בסוף היום הראשון של הסמינר הצעירים הוקדש ערב מאורגן בשביל מבוגרים וצעירים ביחד. כמו שנהגתי מהסמינר הראשון, כך היה לי הרבה סיפוק לשמוע דעתם של צעירים והרגשתם לגבי כפר הנשיא כבית שלהם. לא ידעתי איך מרגישים החבר'ה האלה עד שישבנו ביחד - ויכולנו להמשיך עוד הרבה זמן.

לפני שבוע ב"דברי הכפר" נגע משה בנקודה שעליה דיברנו בסמינר. התרשמתי שטוב בבית פה, אבל כל-כך טוב לחיות את החיים שלנו פה - שלא רוצים להסתכל מסביב...

בסמינר הראשון הייתי מאושרת - הבנתי כמה הצעירים רוצים להבין את החברים המתבגרים, ושגם הבין אותם. אם אי-פעם מישו יזדקק לעזרתם - הם פה, יחד איתנו, ואין מה לדאוג. רק שכולנו נהיה בריאים ועוד נחיה הרבה הרבה שנים ביחד.

ולוועדה - בהצלחה! ובציפיה לראות דו"חות לעיתים קרובות -

נ ט ע

הודעה מהמרפאה

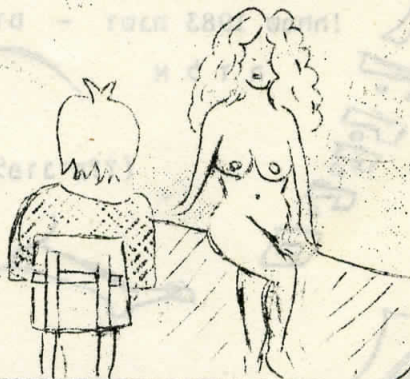
רופא לבדיקת שד יגיע אלינו פעם בשבועיים

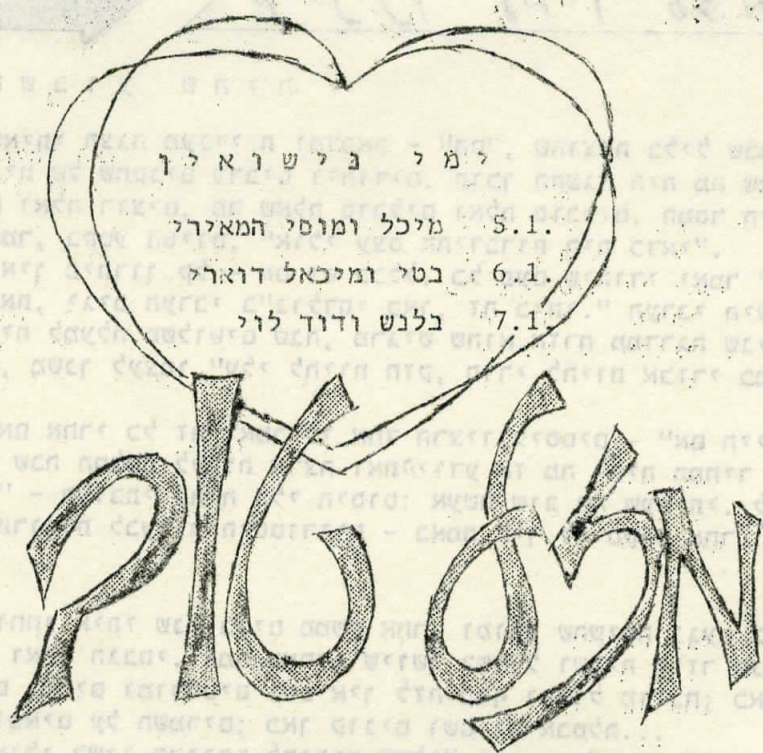
וכל החברות תקבלנה הזמנה, לפי סדר שייקבע

במרפאה. מי שמוזמנת חייבת להודיע מ י י

אם אין בכוונתה לבוא לבדיקה.

עובדי המרפאה

ל מ ל נ ש ו א ל

5.1. מיכל ומוסי המאירי

6.1. בטי ומיכאל דוארי

7.1. בלנש ודוד לוי

תאם טאק

תודה רבה!

אנו רוצים להודות מקרב לב למשפחתה של
מוירה על התרומה הנדיבה לבית התיכונות.

צוות הגיל הרך

ל מ ל נ ש ו א ל

2.1. הנרי בן יהודה

יונתן וייסבורט

3.1. בני גולדברג

הילרי קפלן

ג'וני הירס

4.1. דינה רחמני

5.1. רותי עמית

יובל ג'קסון

אביגיל פרנק

אילנה פרנק

אלון קוניגס

6.1. מר אמיל פרנק

הילרי אפטרס

יעלי בולצ'ינסקי

7.1. אלה פינק

8.1. תמי פוטס

אלן ויטהם

ירדנה שרקי

לבית כפר הנשיא -

רצינו להודות מאוד מאוד עבור המתנה המקסימה לתאיר.

היא נהדרת ומביאה לנו הרבה אושר.

ושוב תודה רבה

אורי, אורית ותאיר

הַיִּנְיָנוּ הַזֶּה

ה ש ב ו ע ש ה ל ה

*** לאיתי הצגה מעניינת ומדכאת - "הם", שהוצגה בליל שבת באולם קיבוץ גדות ע"י להקה כשרונית של שחקנים ערבים ויהודים. תוכן ההצגה היה מה שאלה חושבים על אלה, מה שאלה רוצים ואלה רוצים, מה שאלה סובלים ואלה סובלים. המסר היה מייאש למדי, למרות ששחקן אחד אמר, בקטע הסיום, "אולי עצם ההידברות היה כדאי".

אין פיתרון קל - אם יש בכלל. כל פעם שיהודי יאמר "אין לי מקום אחר בעולם זולת ארץ זאת, יגיד הערבי ב"נולדתי כאן, זה ביתי". הערבי הישראלי, שנושא תעודת-זהות ישראלית למעלה משלושים שנה, מרגיש שהוא אזרח ממדרגה שניה; והיהודי, רדוף זכרונות השואה, משנן לעצמו "עלי להיות חזק, תורי להיות אכזרי כמו שהם היו כלפי".

ואם אחרי כל זה לאמר לי אחד הרציונליסטים - "אם היית חוזר אהורנית בחיך לאותה נקודה שבה החלטת לעלות ארצה ואתה יודע אז מה יהיה המחיר של המפעל הציוני - מה היית עושה?" - תשובתי תהיה בלי היסוס: אעשה טוב מה שעשיתי. לרציונליזם, ברוב המקרים, אין פתרונות לבעיות היסטוריות - באמת אין לי מקום אחר.

*** שוחחו איתי שני בנים ממשק אחר, ומוכן שהשיחה נגעה בעולם ומלואו, מה שהם עשו אז בכיתה ואיך הגבתי. אמר האחד, שיושב בחו"ל ושהיה חוזר הנה "לולא אשתו", שהארץ פורחת, כבישים נעשים ומורחבים ושם אין לזה כסף והכול מוזנח; כאן יש ארכיטקטורה מעניינת ושם קופאים על השמרים; כאן קונים ושם יש אבטלה...

ואילו השני התייחס לחוברת "שלג" (הוצאת "שדמות") ואמר שהיתה צירוף אומלל של הת-יפחות ובכי אישי, של חד-צדדיות ושל השתפכות מיותרת.

*** חטפתי שיחה עם שני פועלים במפעל. אמר האחד: "מפלגת העבודה לא תיחשב בעם, כל עוד מנהיגיה קוטלים זה את זה".

נאנח השני, אחד הוותיקים, ואמר: "עוד שנתיים-שלוש ואצטרך לצאת לפנסיה. מה רע בזה? שמע, מעכשיו האדם הולך אל מקום אחד, והוא פחות יכול ופחות מסוגל: 'הכל הכלים הכל הכל'".

ה ת ק ש ר ו א י ת י !

- לא ראיתי אותך בטמינר לחבר המבוגר.
- מספיק שאתה היית שם - דיברת בוודאי בשביל שנינו. אני שמח שסילקת כמה מפחדיך.
- לך אין פחדים?
- אני? אני ממש פקעת פחדים, אבל מה לעשות? אתה יודע שבשני מבחנים האדם נשאר בודד: בכניסתו לעולם הזה וביציאתו ממנו, ולא משנה כמה מלווים שיש סביב למיטתו - הוא לבד.
- מספיק, אתה עושה לי מצב-רוח.
- שטויות! ראית בוודאי את הסרט על רובינשטיין הפסנתרן. גם אצלו היה סוף מעשה, והוא ידע את זה.
- הרגשה מוזרה לראות אותו מנגן בתיאטרון ירושלים, כשגולדה יושבת בתוך הקהל.
- אם שמת לב, גם אז לפני שבע שנים, היו לו כמה פספוסים. אבל היתה לו אישיות והקהל אהב אותו. אפילו היה שוגה בכל צליל, היו מריעים לו.

(המשך בע' 6)

(בלינינו לבין עצמנו - המשך)

- לחוג למדענות תבוא? "The proper study of mankind is man"
- שמע, צריך לתקן את הציטוט, לכתוב "The proper study of mankind is woman"
- אתה גט. מדוע אינך בא? התקשורת חשובה.
- חשובה מאוד. אבל אם שמת לב, אלה שמשתתפים מסוגלים להתקשר רק עם אחרים שמשתתפים בחוג, איתי הם לא מתקשרים - וזה הפסד. אם היו פחות עסוקים בתקשורת, היו שומעים ומשמיעים בלי בעיות. אני הולך לכל מיני שולחנות בחדר-האוכל, יושב ומדבר עם בני כל הגילים. לא צריכים חוג לזה. וחוג מזה, אפילו בקיבוץ שאני אוהב מאוד יש אנשים שאינני רוצה להתקשר איתם, והם בוודאי לא מרגישים בהפסד. חוק העולם הוא, שכלל שמדברים על דבר מסויים יותר - כן הוא קיים פחות.

ה צ ע ה ל ע ו ד כ מ ה ח ג י מ

מדוע שרק נחגוג את תחילת השנה האזרחית? - מפסידים הזדמנויות לשמוח ולשתות ולהראות שאנחנו פתוחים לכל התרבויות, ולגבי שלנו - אנחנו בורים. יש לחגוג את ראש השנה הטייני. יש להשתתף בראש השנה המוסלמי - הרי בזה יש קירוב לבבות. יש לחגוג את ראש השנה האורתודוקסי - למה אותם נזניח? ומה עם האסקימוטים, הפולינזים והערפדים של טרנסילבניה? מדוע שלא נציין את יום הפלת שתי הפצצות, על הירושמה ונגאסקי? מדוע שלא נצא מכלינו כיום הבסטיליה וביום העצמאות האמריקאית? למי שמחפש מועדים לשמחה יש הזדמנויות בשפע. חבל שאין חברים שנוכחים לשבת בוועדת התרבות.

ת י ק ו ר נ ע ו ת
לפני שבוע פרטמנו מאמר של ארווין והשמטנו קטע, שבו הוא מציין שטובל ינטיס הגדיל לעשות והגיע רק בדקה אחת אחרי נורמן ושהוא, טובל, יהיה גדול הרצים שלנו למרחק 42 ק"מ. ומי שלא יכול לרוץ, שישחק טניס או שיביט בבנות יפות.

א ר י ק
ה י ר ד נ כ ס כ נ ה !?

בשבועות הקרובים עומדת להתקבל במוסדות הגבוהים החלטה סופית לגבי תוכנית הטיית הירדן (תכנית אלמגור). התוכנית, היתה בפרטים רבים לתוכנית הטיית הירדן מ-1953 (מי שזוכר), מדברת על הטיית הירדן דרומית לגשר בנות-יעקב, לתוך תעלה של 8 מטר והולכת המים לאורך 13 ק"מ עד אלמגור, באלמגור ליצור מפל שמנצל את הפרש הגבהים וליצור בעזרתו חשמל. ההערכה היא, שהספק התחנה יהיה בערך אחוז אחד מכלל הצריכה במדינה.

המשמעות של תוכנית זו היא הפסקת הזרימה השוטפת בירדן וחיסול הקטע האחרון בארץ שבו הירדן זורם באפיק הטבעי שלו במשך כל השנה.

חברים, הולכים להרוס ליד ביתנו אתר נוף ייחודי ויקר. אם לא נפעל במהירות ובתקיפות אנחנו עלולים לעמוד בפני עובדה מוגמרת תוך שנה. החברה להגנת הטבע מארגנת עצרת מרכזית בפסח, (מתחת לקיבוץ שלנו - עד אז עלינו לאסוף מקסימום חתימות למחאה. זכרו, הירדן שליד ביתנו נמצא בסכנה! להח' בהפגנות! יאיר דוארי

סא בחור מרשם

תכנית אב

מבין כל ההצעות שעלו באסיפה לפני האחרונה לפתרון בעיית המחזור בחדרים לענף הניהול בקיבוץ (מרכז משק, מרכז שירותים, תמחירן, הנהלת חשבונות וכו') נראית לי ההצעה בה תמך אמנון, עם מספר שיפורים, הטובה ביותר.

קודם כל, לא כדאי להזיז את המחשבים, יש בעיות שקעים, איורור, בלאי וסכנת סלטול. מצד שני, הרבה יותר קל להעביר אנשים ממקום למקום.

אז כך:

הסדרן יעבור למיכפרה. ריימונד תעבור לחדר הסדרן.

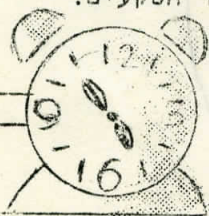
התמחירנים יעברו לחדר של ריימונד, מרכז השירותים יישב בחדר הקוסמטיקה, מרכז המשק יפלוש להנהלת החשבונות ועוד אי-אלה שיפורים קטנים, שלא כאן המקום לפרטם.

לעומת זאת, יוקם מיבנה טרומי קטן ליד מיבנה "חדר חולים" - מרפאת שיניים - פיזיותרפיה" שיכיל את המיספרה והקוסמטיקה. במידה ונקים שם גם סאונה, נוכל לפתוח מיד מכון לכלות לקראת חופות.

הבת החסודה תקבל בראשית הדרך טיפול להברקת השן. אחר תטבול בסאונה, משם תצא למסג' אצל הפיזיותרפיסטיות, הלאה לעבר הקוסמטיקאית ונסיים במיספרה. מהמיספרה יהיה צורך בצעד קטן נוסף לעבר חדר החולים לשבוע התאוששות.

מבחינת הבית שממנו ייצאו יוסף וכוכבה אין בכלל בעיה. משכנים בו את חולה הקלאוסטרופוביה הראשון שמזדמן.

נותרה בעיה קטנטנה בלבד והיא העומס החשמלי הרב וחוסר השקעים. להלן סדר-יום מפורט למען ביהול תקין.

בישול דיטה במטבח.	5.30-6.00
הפעלת ציוד חדר-האוכל.	6.00-7.00
עזרת בישול מקלפים כל מה שצריך במכונה.	7.00-7.30
שעת העומס: הפעלת מחשבים ובישול במטבח. חל איסור חמור להרתיח מים לתה בשעות אלה.	7.30-10.00
הפעלת מחשבים. הפסקת תה (כולם מפסיקים להכין תה).	10.30-11.30
שעת פגישות: מרכז המשק יישב עם ריימונד, יכבה כל ציוד חשמלי בחדרו. הסדרן ייצא ממשרדו לסידורים. יענקל ייפגש עם איבן. הלן תחפש את איבן. בשר במטבח נכנס לתנור.	
מחשבים יפסיקו לפעול. תנור גדול במטבח יעבוד בשיא הקצב. כיבוי אורות בזמן שאנשי המשרדים יעלו לאכול.	11.30-12.30
הפסקת חשמל יזומה ע"י החשמליה. צריך לתת לכבל לנוח. שירה בציבור בחדר האוכל (גם לגייס את תמיכתו של רכז ועדת תרבות).	12.30-13.00

(המשך בע' 9)

1982 ס'קה אנס'קה 1983

למזלנו, השנה 31 בדצמבר הוא יום שישי ולכן אנחנו נערוך מסיבה משגעת לכבוד ראש השנה החדשה.

המסיבה מיועדת לאנשים בני הגילאים 17-85 בלבד!

מיד אפרט את תוכן הערב, אך קודם כל הערה:

התכנית מבוססת על הנושא מא' עד ת' ויהיה אוכל על הכיפק, שתייה כמובן, ויקודים לכל הגילים.

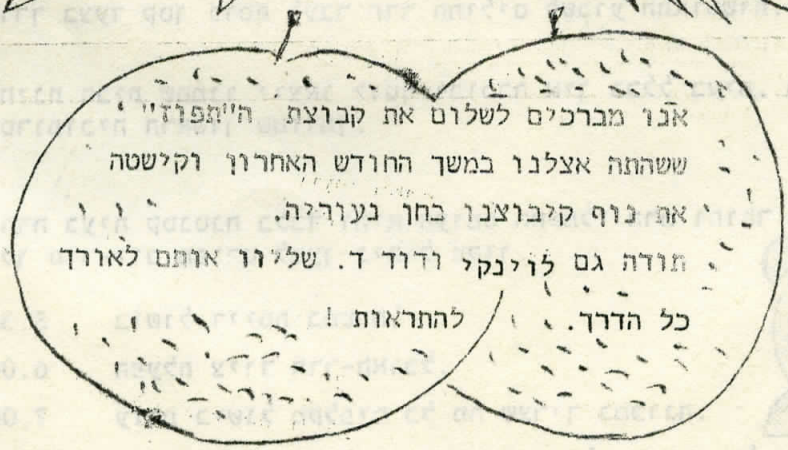
ישנם אנשים בכפר הנשיא ובארץ בכלל, אשר מכנים את מסיבת ראש השנה האזרחית בשם "סילבסטר". לשם ידע הכלל - סילבסטר היה קדוש נוצרי (או משהו דומה) וכאשר מת החליטו לזכור את יום מותו ב-31 בדצמבר, אך למעשה אין לו כל קשר לערב השנה החדשה והעובדה הקיימת שיום מותו וערב השנה החדשה חופפים בתאריך - מקרית לגמרי. אגב, אני לא שמעתי את המושג "סילבסטר" כלל, עד שהגעתי ארצה. באנגליה איש לא שמע עליו.

ולא לה שבכל זאת בוחרים להתנגד למסיבת השנה החדשה - לא שכחנו אתכם, יש תכנית אלטרנטיבית עבורכם:

- 20.30 "שעה טובה" עם מני פאר.
- 21.30 דאלאס או סטרסקי והאץ'.
- 22.00 כותבים מכתבים לדברי הכפר נגד מסיבות ראש השנה.

אז לכן, המסקנה המתבקשת היא, כי אין כל סיבה בעולם שלא נחגוג את ה-31 בדצמבר כחגיגת סוף השנה האזרחית, מחשש שאנו יהודים לא טובים. (אני, למשל, גם יהודי טוב, וגם חוגג!)

לילה טוב
רוי - בשם צוות המארגנים

(שלא במדור - המשך)

- 13.00-15.00 מטבח יעבוד על תנור אחד בלבד. מחשבים יחזרו לכושר קרבי. מזכירה נפגשת עם מרכז משק. גרטי הולך לפיזיותרפיה, ריימונד לקוסמטיקה, סדרן עבודה לעקירת שורש.
- 15.00-15.30 כולם הולכים הביתה

אורי ודוד בודקים את הנזק.

מחשב אחד הולך לפגישה עם בוב הרט.

צ ל ה

אחתיבת האכתבים

טבת תשמ"ג

ב"ה

לכל בית כפר הנשיא ולמשפחת ויטהם.

משתתפים בצער הרב שפקד את ביתנו ושולחים תנחומים למשפחה הענפה.

אסתר היתה טמל החיות והתקווה, למרות כל כאביה וייסוריה, שמי יודע ב.א.מ.ת. כמה חזקים בעוצמתם היו לה; כך ידענו את אמונתה וחוכמתה ואהבת החיים המופלאה שהיתה בה.

שנדע להמשיך בדרכה זו, בחיינו שלנו.

ונתפלל לסילוקה של המחלה הנוראה הזאת - שכל מהותה הרס וכליון - מקירבנו.

יהי זיכרה ברוך.

ציון וגילה דוארי

לכב' מזכירות כפר הנשיא
ודברי הכפר!

7.12.82

שלום חברים!

הרבה זמן לא כתבנו ולא סיפרנו מה נשמע. בכל אופן, אם היינו כותבים מכתב אחד לחודש או חודשיים, כולם היו אותם המכתבים, מפני שלגור בעיר ולחיות חיים בורגניים אינם מהדברים המעניינים ביותר, ועל דברים חסרי עניין כמו כאן - בוודאי שאין הרבה מה לכתוב.

אורי עבר בשבוע שעבר את הניתוח הרביעי. זה היה הפעם ניתוח קצר, גם השהייה בבית החולים היתה הפעם קצרה ומבחינתנו זה היה קל. כעת הוא יצטרך לעבור עוד ניתוח אחד שלא נדע מתי הוא יהיה, קודם שיסירו את התפרים. אורי הולך כאן לגן יהודי, והגן-היהודי היחיד בסביבתנו הוא גן דתי של "הכולל", או - כמו שהם נהגים כאן - "המתנגדים". הוא חובש כיפה בגן ומבלה את שעות הבוקר בסביבה דתית. הוא יודע כבר כמה ברכות הבזאת הוא יותר טוב מאבא שלו.

אני כרגע בחופש, לא רק אני אלא כל דרום-אפריקה, שנסגרת כעת לחופשת הקיץ וה"קורסמס". דורית אינה עובדת, מפני שמבחינת החוק אסור לה לעבוד. במקום זה היא נרשמה לסמינר מורים שנערך בשפה העברית במוסד יהודי. הקורסים האלה יעסיקו אותה לפחות למשך השהייה הנוספת שלנו כאן. אני ניסיתי להירשם לקורס תכנות מכוונות CMC, אבל למרבה ההפתעה לא מצאתי בכל יוהניסבורג מוסד מקצועי אחד שמעביר קורסים כאלה ואני מסופק אם אמצא כזה, מפני שהתעשייה בדרום-אפריקה מפגרת אחרי התעשיות בכל העולם בהרבה שנים.

(המשך בע')

ניסינו להתנדב לפעולות של הפדרציה הציונית כאן ולסייע בפעולות ציוניות. אך בעזרה לשליחי עליה, אבל למרבה האירוניה אין הם מוכנים לקבל שיתוף פעולה של מתנדבים, אלא רק של שליחים מארץ הקודש.

הרבה דברים מעניינים אין מה לספר, מפני שהחיים כאן אינם מעניינים. דרום אפריקה אינה מעניינת חוץ מהחירות שבה, אבל חיי היום-יום בה אינם מעניינים. זאת מדינה שאינה יכולה לבן האדם כלום פרט לחומר. תרבות וחיי תרבות כמעט ואין כאן. לכן האנשים, שחיים כאן ברמת חיים גבוהה ואיכות חיים נמוכה, בונים לעצמם ארמונות, אבל מקיפים את עצמם בחומות סורגים ומערכות ביטחון שיוכלו להסתגר אחריהן ולחכות ליום הדין. לגדל כאן ילדים, זה לא מהדברים הקלים, האנשים מפחדים לתת להם להסתובב בחוץ לבד, ולכן חייבים להעסיק אותם רוב הזמן בתוך הבית. יש מי שהגדיר כאן את הילדים כ"דג מחוץ למים".

נאמר להתראות לבינתיים. מתגעגעים - ולהשתמע.

מ י ק י, ד ו ר י ת ו א ו ר י

מ כ ת ב מ מ ר ח ק י ס

שביתה במשרד החוץ

שוב נקלעתי לשביתה שלא היה לי עניין בה, (בפעם האחרונה זה היה בזמן שביתה המורים, כאשר כל הרווח שיצא לי מן השביתה היה קושי גדול פי עשרה להכניס את התלמידים למסלול לימודים). הפעם עובדי משרד החוץ שבתו. אני לא נחשבת כעובדת משרד החוץ, מעמדי הוא ע מ (עובד מקומי ישראלי). וזה, בסולם הדרגות המכופתת של משרד החוץ, אולי המעמד הנמוך ביותר שיכול להיות, כמעט כמו מעמדו של מתנדב בקיבוץ... על כל פנים, אני וכל שאר העמ"י בשגרירות, יחד עם עוד עובדים מקומיים שאינם ישראלים, התייצבנו לעבודה כרגיל.

הבעיה היתה כפולה: א. במה למלא את שעות היום כשה"בוס" איננו. ב. איך להסביר לאנשים שהבוס איננו, מבלי לאמר שהוא בשביתה (סוף סוף את הכביסה המלוכלכת שלנו לא חייבים להוציא לעיני כל העולם).

את הבעיה השניה פתרתי ללא קושי (אני עדיין לא יודעת מי היתה המזכירה שאמרה לעיתונאי הנודניק שיש אצלנו שביתה...). והבעיה של תעסוקה אף היא נפתרה כשחיסטתי במדפי הספרייה במשרד ומצאתי את ספר האורחים של השגרירות. מצאתי שם את חתימתו של יגאל אלון כשהיה סטודנט באוקספורד, והיו שמות של שחקנים, עיתונאים, חברי כנסת, חברי פרלמנט בריטיים ועוד ועוד. מצאתי שם בין החותמים על ספר התנחומים למותו של לוי אשכול את חתימתו של משה בן-חיים, ובהזדמנות אחרת (האט היתה זאת קבלת פנים?) מצאתי את חתימתו של מזכיר "הבונים" כולין פרימוסט. כולין, כולין, כולין. מתי שנית את שמך לקולין?

שלכם

ת מ ר

נ.ב. מי שעדיין לא מקבל את "כל סוטה", אל יאוש, עליכם רק לחתום על עיתוני הערב של המדינה ומהם תקבלו כל מה שלא קיבלתם בדואר.

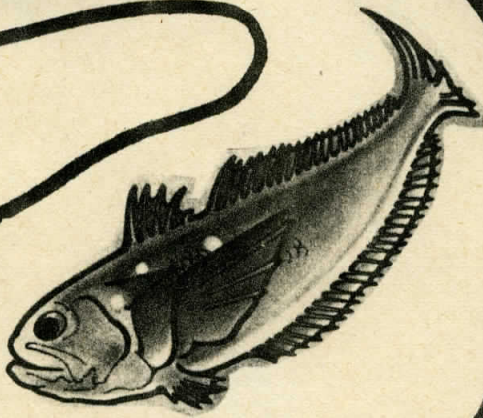
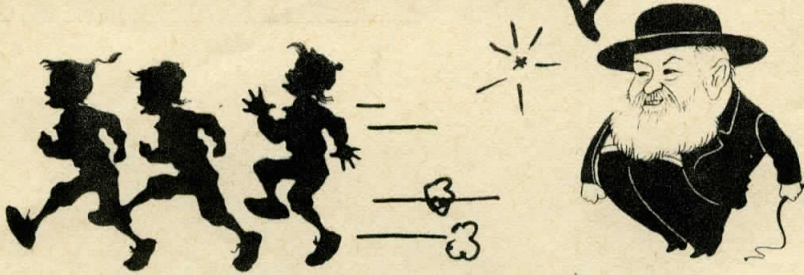
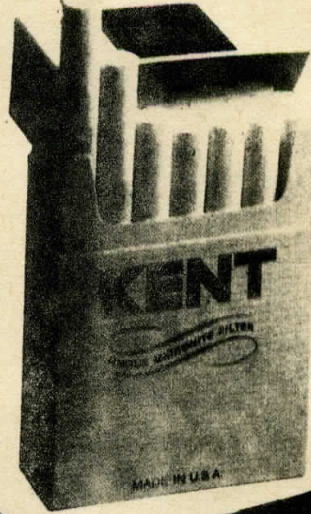
ספרים חדשים שהתקבלו לספריה בחודש נובמבר

מדר גילה-רייס	תכי ריקמה	מכללת תל-חי
מ. זיו	פרקי קריאה בפילוסופיה	יובל
מ.הורוביץ	אלפנים מישחק ומישחק	הקיבוץ המאוחד
ח. פינקסון	השותפים	שלגי - רומן
א. וואלט	מועדון התשוקה	אביב - רומן
ח. קראל	להקדים את אלוהים	אדם - שואה
י. מלמן	דו"ח סי.אי.אי על שירות המודיעין של ישראל (ארזי)	
נ. גילרנטר	פנס כחול	משאבים - רומן
פ.ק. דיק	יוביק	מסדה - מדע בדיוני
א. ואן ווגט	מסעותיה של שפלן החלל	" " "
ג. וינדהאם	התהומונים	מעריב " "
צ. ברליץ	יום הדין 1999	שוקן
פ. דיקסון	הרפתקה בכביש החוף	זמורה - מתח
ע. עמליה	תקרית של ערב	ס. פועלים - סיפורים
ר. קרומטון	ויליאם המנצח	זמורה - רומן
ג. קלאוול	מלך עכברוש	זמורה - רומן
ב. ויטפורד	המרגל שערק פעמיים	שלגי - מתח
"	עיר מתחת למים	" "
פ. מודיאני	נעורים	זמורה - רומן
ר. קרט	פגישה בסאפרי	שלגי - רומן רומנטי
צ. מילה	נגוהות אור באפלה	תגא. - רומן
ז. לנץ	מוזיאון המולדת	מעריב - רומן
א. אנטוני	אהבה בצל המלחמה	מזרחי "
ח. חידמוף	כולירה	אלף "
ר. פרנקל	הזעקה הלא-נשמעת למשמעות דביר - פסיכולוגיה	
שמואל אביגדור הכהן	בן-מצוה לבן ולבת	עמיחי - יהדות
ש. לאמב	פרי האהבה	שלגי - רומן רומנטי

חדש בספריית העיון

גרן-גבעולי - יסודות החשבונאות	ד. וילנאי- המערכה לשחרור ישראל תש"ח
אהרונז' יאיר - חשבונות למנהלים	ד. טל - ניהול ספרי חשבון
ד. בן-גוריון - זכרונות כרך ה' ע.ע.	ד. גבאי - קובץ תרגילים בהנהלת חשבונות
ר. אפעל - ההיסטוריה של א"י	כתר
התקופה הקודמת	

תנו - כותרת

שידוכים
בזוגיות, יפהפיה, אקדמי אית, 20 (חורים תעשיניים) "אזי" 03'200024
אסטרטגי חכם חתיר ונבחר שדיו ורציני 5. 03'428600
פיג' 304 1976 מוצב טיב 105.000 ק"מ 583729
סמכותי ידאג להסוכה מצ' ייתת וממשטעת ת.ר. 36784 תל אביב
הממשטעיהאדים ולסכיות ב' מצוקה "בקי לבן" יש עם מי לדבר: 03'612407 בופי רא' שין שלישי והמישי מ' 11.30 23.30
חדש בארץ מכשיר לפיתוח והגדלת האיברים הנכדלים ת.ר. 30121 תל אביב

